

mig at opfordre den høitærede Indenrigsminister til fremdeles at bære Omsorg for denne vigtige Sag, og søge at bringe det mest Mulige ud af Imprægneringsvæsenet her i Landet. — Inden jeg slutter disse Bemærkninger, er der blot et enkelt Punkt, der dog er af nogen Vigtighed, som jeg kan ønske at berøre. I Generaldirektorens Rapport fremhæves det, at man i Udlandet ikke stiller saa strenge Fordringer til de raa Bøgesvellers Form, som de danske Jernbaner stille til Fyrresvellerne. Hvis det er Tilfældet, og dersom de her brugte Konditioner ikke uden Skade for Banerne kunde lempes Noget, nærer jeg Frygt for, at Skov-ejerne ikke vilde være i Stand til at fyldestgjøre de Fordringer, der ere stillede for Deverancen til Rjøge-Anstalten. Følgen vil nemlig blive, dersom der ikke kan ske nogen Forandring i Jernbanens Fordringer, enten at Svellerne vilde blive for dyre og dermed upraktiske, eller ogsaa at Hoveierne ikke vilde gjøre noget Tilbud. Man vil altsaa se, at hele denne vigtige Sag let derved kan komme til at gaa i Staa. Bøgesvellerne kunne nu i det Hele ikke leveres saa skarpe eller fuldkantede som Fyrresvellerne, uden at der gaar for Meget tabt derved, men jeg tror heller ikke, at det gjøres nødvendigt. Jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt; jeg skal ikke fortsætte Diskussionen længere.

Indenrigsministeren (Zenger Slev):

Da jeg paa Grund af Dagsordenen i det andet Thing mulig kan blive nødt til at forlade dette Møde, inden det slutter, skal jeg tillade mig strax at sige et Par Ord, særlig til den ærede sidste Taler; det vil ikke blive langvarigt. Det ærede Medlem var jo veltilfreds med, at man nu havde gjort et meget alvorligt Forsøg paa at komme til Imprægnering, særlig af Jernbanesveller. Det ærede Medlem synes ikke ganske at vide, at den Anstalt, som er under Bygning og Oprettelse, vil kunne begynde sin Virksomhed dette Foraar, i ethvert Fald tidlig paa Sommeren, og altsaa ere vi ude over det Spørgsmaal, om vi skulle eller ikke skulle. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det er et Forsøg, men et Forsøg, til hvilket man ikke mangler Grundlag, forsaavidt man dels har Udlandets Erfaringer at støtte sig til, og dels Erfaringen herhjemme om uimprægnerede Svellers Varighed, de imprægnerede hende vi ikke af egen Erfaring, men det ærede Medlem vil se af Generaldirektorens Beretning, at den forlængede Varighed af

imprægnerede Sveller er sat til 8 Aar eller noget lignende. Spørgsmaalet dreier sig altsaa om, hvad man skal betale for denne forlængede Varighed. Afgjørelsen af, om det kan betale sig at komme til andet Træ og særlig til vort Hjemmetræ, Bøgetræ, som der nærmest er Spørgsmaal om, maa komme an paa, hvilke Erfaringer man har om de hidtil benyttede Fyrresveller. Om de Erfaringer, man har fra Udlandet, ere fuldkommen sikre, og om man har kunnet faae fat paa Alt, kan jeg ikke sige noget Sikker om. Jeg indrømmer, at de Undersøgelser, der ere gaaede forud for Administrationens Beretning, ere gjorte omhyggelige og indgaaende og paa selve Stedet, men desuagtet kan der være mange Ting, som man ikke har faaet fat paa. For vort eget Vedkommende er det ganske utvivlsomt, at de Erfaringer, man har gjort, ere høist forbauende, men det er maaste tilfældigt, at de ere ganske overordentlig heldige for Svellerne, særlig i Jylland. Om man kan vedblive at faae saa godt Fyrretræ som hidtil, er ganske vist et stort Spørgsmaal, og om Prisen vil holde sig saa lav som nu, er ogsaa et stort Spørgsmaal. Deraf vil det i høi Grad afhænge, i hvilket Omfang man vil anskaffe indenlandske Træsorter, selv om de ere mindre brugbare. Det er klart, at stiger Prisen i det Hele og særlig paa Fyrresveller — og det kunde vel være, som ogsaa anført af den ærede Taler, at man for Fremtiden ikke vil have let ved at faae ligesaa gode Varer, som tidligere — saa følger deraf, at man lettere kan gaa til at støtte den indenlandske Produktion. Ganste vist stilles der store Fordringer, men de, der ere stillede, ere dog hidtil blevene opfyldte. Det vil let ses, at i Virkeligheden stilles Spørgsmaalet sig økonomisk set saaledes: Skal man gaa til Udlandet, naar man der kan faae sine Fordringer opfyldte, selv om de ere høie, til saa lave Priser som dem, man nu kan faae? Det er en Selvsølge, at det er det Standpunkt, som Administrationen har maattet stille sig paa og fremdeles maa stille sig paa. Et ganske andet Spørgsmaal er jo, om man vil finde sig i fra Statens Side at betale en højere Pris for at støtte den indenlandske Produktion. Det Spørgsmaal ligger jo ikke for i Diebliffet, forekommer det mig. Det kan jeg ikke paa egen Haand tage Stilling til. Det vilde jo ogsaa være misligt, da det ikke vilde være let at finde Modaliteterne, hvis man kom dertil. Undersøgelsen er altsaa ffet paa Grundlag af, hvad man hidtil har betalt for de holdbare Sveller, man har faaet, og den kunde ikke ske paa anden